

Следъ набелязанитѣ до тукъ учителки и учители въ девическитѣ училища при църквитѣ Св. Св. „Никола“ и „Константинъ“, почватъ да се явяватъ и нови такива.

Така, въ училището при църквата „Св. Никола“ ставатъ учители попъ Стефанъ х. Гиргиновъ, а въ училището при „Св. Константинъ“ Ивани Сотирова Кабакчиева.

Нейното учителствуване датира отъ 1866 год. и продължава до 1889 година. Тя е била учителка се въ Взаимното училище.

Повече отъ 20 години за момичетата въ Търново е имало само Взаимно училище (първоначално училище). За пръвъ пжтъ се заговорва за класна учителка и за класове презъ учебн. 1869 година, когато въ Търново дохожда за учителка Елена х. Ангелова отъ Севлиево.

Последната разказва за себе си следното:

„Азъ дойдохъ въ Търново за класна учителка на 23 априлъ 1869 година.

Когато дойдохъ въ Търново, девическото училище бѣше основно (първоначално) съ две отдѣления: едното смѣсено при църквата „Св. Никола“, а другото само за момичета, при църквата „Св. Константинъ“.

Класното девическо училище се отвори на 1 ви августъ 1869 година.

Отъ 50 ученички се съставиха два класа: единиятъ нарекоха пригответеленъ, а другиятъ — първи класъ“.

Учителка на класоветѣ е била Еленка х. Ангелова, а на взаимното училище — Ивани Сотирова Кабакчиева.

Класното девическо училище е използвало за своитѣ нужди и училищната стая при църкв. „Св. Спасъ“.

Девически училища другаде.

1) Въ Свищовъ.

Презъ 1846 год. заела учителско мѣсто свищовската учителка Пелагия, възпитаница на първата българска учителка въ Плѣвнѣ — Ан. Димитрова¹⁾.

„Началото на основното девическо образование е положено отъ учителя Христати Павловичъ въ 1841 год. въ горната свищовска махала. Тамъ, въ кжщата на свещ. Иванъ Недѣлковъ, той надзиравалъ обучението на малкитѣ ученички, възложена на свещеникъ Ивана, подъ ръководството на самия Павловичъ.

Свещеникъ Иванъ обучавалъ 10 години въ кжщата си махаленскитѣ момичета²⁾.

¹⁾ кн. История на гр. Свищовъ, стр. 89.

²⁾ кн. Княжество България отъ Г. Димитровъ I г. стр. 179.